

Dansk udgave

Retsforskrifter

63. årgang

31. marts 2020

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/459 af 30. marts 2020 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/460 af 30. marts 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 508/2014 for så vidt angår særlige foranstaltninger til mobilisering af investeringer i medlemsstaternes sundhedssystemer og andre dele af deres økonomier som reaktion på covid-19-udbruddet (investeringsinitiativ som reaktion på coronavirusset) 5**
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/461 af 30. marts 2020 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 med henblik på at yde finansiel bistand til medlemsstater og til lande, der forhandler om tiltrædelse af Unionen, som er alvorligt berørt af en større folkesundhedskrise 9**

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

AFGØRELSER

- ★ **Rådets afgørelse (EU) 2020/462 af 20. februar 2020 om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i det associeringsudvalg, der er oprettet ved Euro-Middelhavsaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side om udveksling af oplysninger med henblik på at vurdere virkningen af aftalen i form af brevveksling om ændring af aftalen 13**

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2020/459

af 30. marts 2020

om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 100, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Udbruddet af covid-19 har medført en kraftig nedgang i lufttrafikken som følge af et betydeligt fald i efterspørgslen og direkte foranstaltninger truffet af medlemsstaterne og tredjelande med henblik på at få udbruddet under kontrol. Den deraf følgende alvorlige indvirkning på luftfartsselskaberne begyndte allerede i januar 2020 for så vidt angår Folkerepublikken Kina og Folkerepublikken Kinas Særlige Administrative Område Hongkong, har været meget udbredt siden den 1. marts 2020 og vil sandsynligvis påvirke mindst to fartplansæsoner, nemlig vintersæsonen 2019/2020 og sommersæsonen 2020.
- (2) Disse omstændigheder ligger uden for luftfartsselskabernes kontrol, og den efterfølgende frivillige eller obligatoriske aflysning af flyvninger er en nødvendig eller legitim reaktion på disse omstændigheder. Navnlig beskytter frivillige aflysninger luftfartsselskabernes finansielle soliditet og undgår negative miljøpåvirkninger fra flyvninger med tomme eller stort set tomme fly, der kun gennemføres med det formål at opretholde de underliggende lufthavnsslots.
- (3) Tal fra Eurocontrol, der er netforvalter for det fælles europæiske luftrums lufttrafiknetfunktioner, viser et fald på cirka 10 % i lufttrafikken i den europæiske region i første halvdel af marts 2020, målt på årsbasis. Luftfartsselskaberne melder om store fald i antallet af forudbestillinger og foretager betydelige aflysninger af flyvninger i vinterfartplansæsonen 2019/2020 og sommerfartplansæsonen 2020 som følge af udbruddet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.3.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.3.2020.

- (4) I henhold til artikel 8, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 ^(?) sammenholdt med artikel 10, stk. 2, deri trues et luftfartsselskabs hævdvundne rettigheder til de pågældende slots, hvis det ikke benytter mindst 80 % af en given slotserie, der er blevet tildelt det ved en koordineret lufthavn.
- (5) I henhold til artikel 10, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 95/93 kan slotkoordinatorer ved beregningen af de hævdvundne rettigheder undlade at medregne, at lufthavnsslots ikke benyttes i perioder, hvor luftfartsselskabet ikke er i stand til at gennemføre de planlagte flyvninger, f.eks. på grund af lukning af lufthavne. Denne artikel omfatter imidlertid ikke situationer som udbruddet af covid-19. Det er derfor hensigtsmæssigt at ændre forordning (EØF) nr. 95/93 i overensstemmelse hermed.
- (6) I betragtning af kendte forudbestillinger og epidemiologiske prognoser kan det på nuværende tidspunkt med rimelighed forventes, at et betydeligt antal af de aflysninger, der kan tilskrives udbruddet af covid-19, vil indtræde i perioden fra den 1. marts 2020 til i hvert fald den 24. oktober 2020. Manglende benyttelse af tildelte slots i denne periode bør ikke føre til, at luftfartsselskaber mister de hævdvundne rettigheder, som de ellers ville have. Det er derfor nødvendigt at definere betingelserne for, hvornår ubenyttede slots bør betragtes som værende benyttet til disse formål, for så vidt angår den tilsvarende efterfølgende sæson.
- (7) Slots i koordinerede lufthavne er en værdifuld økonomisk ressource. Trods det generelle fald i lufttrafik bør aflysning af flyvninger imidlertid ikke hindre andre luftfartsselskabers anvendelse af lufthavnsslots, som kan ønske at anvende dem midlertidigt uden at opnå hævdvundne rettigheder. Når slots ikke anvendes af det luftfartsselskab, hvortil de er tildelt, bør de derfor straks returneres til koordinatoren.
- (8) Den videre udvikling af covid-19 og dens yderligere indvirkning på luftfartsselskaber er vanskelig at forudsige. Kommissionen bør løbende analysere virkningerne af covid-19 på luftfartssektoren, og Unionen bør være i stand til uden unødigt forsinkelse at forlænge den periode, hvori de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, finder anvendelse, hvis de ugunstige betingelser fortsat er til stede.
- (9) Målet for denne forordning, nemlig at betragte slots, der er ubenyttede på grund af udbruddet af covid-19, som værende benyttet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkningen af det foreslåede tiltag, bedre nås på EU-niveau; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (10) For at udvide de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, hvis det viser sig nødvendigt og berettiget, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår forlængelse af den periode, hvor de foranstaltninger, der er forudset ved denne forordning, finder anvendelse. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ^(?). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (11) I betragtning af den tidsnød, som følger af udbruddet af covid-19, bør der ske fravigelse af den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
- (12) Denne forordning bør træde i kraft snarest muligt, på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*

^(?) Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 af 18. januar 1993 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne (EFT L 14 af 22.1.1993, s. 1).

^(?) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 95/93 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 10a affattes således:

»Artikel 10a

1. Med henblik på artikel 8, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, anser koordinatorene de slots, der er blevet tildelt for perioden fra den 1. marts 2020 til den 24. oktober 2020, for at være benyttet af det luftfartsselskab, som de oprindeligt blev tildelt.
2. Med henblik på artikel 8, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, anser koordinatorene de slots, der er blevet tildelt for perioden fra den 23. januar 2020 til den 29. februar 2020, for at være benyttet af det luftfartsselskab, som de oprindeligt blev tildelt, for så vidt som det vedrører flyvninger mellem lufthavne i Unionen og lufthavne i enten Folkerepublikken Kina eller i Folkerepublikken Kinas Særlige Administrative Område Hongkong.
3. For så vidt angår slots med en dato, der ligger senere end den 8. april 2020, finder stk. 1 kun anvendelse, hvis de relevante ubenyttede slots er stillet til rådighed for koordinatoren med henblik på omfordeling til andre luftfartsselskaber.
4. Hvor Kommissionen på grundlag af tal, som er offentliggjort af Eurocontrol, der er netforvalter for det fælles europæiske luftrums lufttrafiknetfunktioner, finder, at nedgangen i lufttrafikken i forhold til niveauet i den tilsvarende periode i det foregående år varer ved og sandsynligvis vil vedvare, og på grundlag af de bedste tilgængelige videnskabelige data ligeledes finder, at denne situation skyldes virkningerne af udbruddet af covid-19, vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12a med henblik på at ændre den i stk. 1 nævnte periode i overensstemmelse hermed.
5. Kommissionen overvåger løbende situationen ved brug af kriterierne i stk. 4. På grundlag af de oplysninger, den har til rådighed, forelægger Kommissionen en sammenfattende rapport herom for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 15. september 2020. Om nødvendigt vedtager Kommissionen den i stk. 4 anførte delegerede retsakt hurtigst muligt.
6. Hvis det i forbindelse med en langvarig påvirkning af luftfartssektoren i Unionen som følge af udbruddet af covid-19 er påkrævet i særligt hastende tilfælde, finder proceduren i artikel 12b anvendelse på delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende artikel.«

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 12a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 10a, tillægges Kommissionen indtil den 2. april 2021.
3. Den i artikel 10a omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 10a træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 12b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 12a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 2020

På Europa-Parlamentets vegne
D.M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
G. GRLIĆ RADMAN
Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2020/460
af 30. marts 2020

om ændring af forordning (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 508/2014 for så vidt angår særlige foranstaltninger til mobilisering af investeringer i medlemsstaternes sundhedssystemer og andre dele af deres økonomier som reaktion på covid-19-udbruddet (investeringsinitiativ som reaktion på coronavirusset)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, artikel 177 og 178,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Medlemsstaterne er blevet ramt af følgevirkningerne af covid-19-udbruddet på en helt særlig måde. Den nuværende folkesundhedskrise hæmmer væksten i medlemsstaterne, hvilket igen forværrer den alvorlige likviditetsknaphed som følge af den pludselige og betydelige forøgelse af de offentlige investeringer, der er påkrævet inden for medlemsstaternes sundhedssystemer og andre dele af deres økonomier. Dette har skabt en ekstraordinær situation, som bør imødegås med særlige foranstaltninger.
- (2) Det er afgørende, at manglen på likviditet og offentlige midler i medlemsstaterne ikke hindrer investeringer, som henhører under programmer, der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (»EFRU«), Den Europæiske Socialfond (»ESF«) og Samhørighedsfonden (samlet benævnt »fondene«) samt Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (»EHFF«), og som er nødvendige for at bekæmpe covid-19-udbruddet.
- (3) Som en reaktion på følgevirkningerne af folkesundhedskrisen bør EFRU om nødvendigt støtte finansieringen af arbejdskapital i små og mellemstore virksomheder (»SMV'er«) som en midlertidig foranstaltning til effektivt at imødegå folkesundhedskrisen.
- (4) For at imødegå følgevirkningerne af folkesundhedskrisen bør EFRU's investeringsprioritet om styrkelse af forskning, teknologisk udvikling og innovation omfatte investeringer i produkter og tjenesteydelser, der er nødvendige for at fremme kriseberedskabet inden for sundhedstjenester.
- (5) For at opnå større fleksibilitet i håndteringen af covid-19-udbruddet bør medlemsstaterne have større fleksibilitet med hensyn til programgennemførelsen, og der bør i forbindelse med ændringer af operationelle programmer indføres en forenklet procedure, som ikke kræver en afgørelse fra Kommissionen. De oplysninger, der skal forelægges Kommissionen om sådanne ændringer, bør præciseres.
- (6) Som en reaktion på følgevirkningerne af folkesundhedskrisen bør finansielle instrumenter finansieret af fondene om nødvendigt også yde støtte i form af arbejdskapital til SMV'er som en midlertidig foranstaltning til effektivt at imødegå folkesundhedskrisen.
- (7) For at sikre en øjeblikkelig reaktion på følgevirkningerne af folkesundhedskrisen bør udgifter til operationer til fremme af kriseberedskabet være støtteberettigede fra den 1. februar 2020.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.3.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.3.2020.

- (8) For at sikre at medlemsstaterne råder over tilstrækkelige finansielle midler til omgående at foretage de nødvendige investeringer, bør Kommissionen undlade at udstede indtægtsordrer for de beløb, der skal inddrives fra medlemsstaterne vedrørende årsregnskaber fremlagt i 2020. Medlemsstaterne bør anvende de beløb, der ikke inddrives, til at fremskynde investeringer i tilknytning til covid-19-udbruddet, som er støtteberettigede i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽²⁾ og de fondsspecifikke regler.
- (9) De beløb, der ikke inddrives i 2020, bør udlignes eller gøres til genstand for indtægtsordrer ved afslutningen af programmerne.
- (10) For at imødegå følgerne af folkesundhedskrisen bør EHFF yde støtte til gensidige fonde og forsikringer til sikring af indkomsten for fiskere og akvakulturbrugere, der rammes af folkesundhedskrisen.
- (11) Målet for denne forordning, nemlig at imødegå følgerne af folkesundhedskrisen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den foreslåede handlings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (12) I betragtning af den hastende karakter af den nødvendige støtte bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (13) I betragtning af covid-19-udbruddet og det hastende behov for at imødegå den heraf følgende folkesundhedskrise bør der gøres undtagelse fra den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlaments rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
- (14) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 ⁽³⁾, (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 508/2014 ⁽⁴⁾ bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) nr. 1301/2013

I forordning (EU) nr. 1301/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»EFRU kan desuden om nødvendigt yde støtte til finansieringen af arbejdskapital i SMV'er som en midlertidig foranstaltning til effektivt at imødegå en folkesundhedskrise.«

2) I artikel 5, affattes nr. 1), litra b), således:

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 289).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

- b) fremme erhvervslivets investeringer i F&I, udvikle forbindelser og synergier mellem virksomheder, forsknings- og udviklingscentre og sektoren for videregående uddannelser, navnlig fremme af investering i produkt- og tjenesteydelsesudvikling, teknologioverførsel, social innovation, miljøinnovation, public service-applikationer, stimulering af efterspørgsel, netværkssamarbejde, klynger og åben innovation ved hjælp af intelligent specialisering, samt støtte til teknologisk og anvendt forskning, pilotlinjer, aktioner med henblik på hurtig produktvalidering, avanceret produktionskapacitet og første produktion, navnlig inden for centrale nøgleteknologier og formidling af teknologier til anvendelse inden for alle områder samt fremme af investeringer, som er nødvendige for at styrke kriseberedskabet inden for sundhedstjenester».

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013

I forordning (EU) nr. 1303/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 30 tilføjes følgende stykke:

»5. Uanset stk. 1 og 2 kan medlemsstaten for programmer, der støttes af EFRU, Samhørighedsfonden og ESF, i programmeringsperioden overføre op til 8 % af tildelingen pr. 1. februar 2020 til en prioritet og højst 4 % af programbudgettet til en anden prioritet inden for samme fond under samme program.

Sådanne overførsler må ikke påvirke foregående år. De betragtes ikke som væsentlige og forudsætter ikke en afgørelse fra Kommissionen om ændring af programmet. De skal dog overholde alle reguleringsmæssige krav og godkendes af overvågningsudvalget på forhånd. Medlemsstaten underretter Kommissionen om de reviderede finansielle opstillinger.»

- 2) I artikel 37, stk. 4, tilføjes følgende afsnit:

»Finansielle instrumenter kan om nødvendigt også yde støtte i form af arbejdskapital til SMV'er som en midlertidig foranstaltning til effektivt at imødegå en folkesundhedskrise.»

- 3) I artikel 65, stk. 10, tilføjes følgende afsnit:

»Som en undtagelse fra stk. 9 er udgifter til operationer til fremme af kriseberedskabet i forbindelse med covid-19-udbruddet støtteberettigede fra den 1. februar 2020.»

- 4) I artikel 96 affattes stk. 10 således:

»10. Med forbehold af artikel 30, stk. 5, vedtager Kommissionen en afgørelse ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der godkender alle elementerne, herunder alle fremtidige ændringer, af det operationelle program, som er omfattet af denne artikel, undtagen de elementer, som er omfattet af stk. 2, første afsnit, litra b), nr. vi), litra c), nr. v), og litra e), stk. 4 og 5, stk. 6, litra a) og c), samt stk. 7, som fortsat hører under medlemsstaternes ansvar.»

- 5) I artikel 139, stk. 7, tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit udsteder Kommissionen ikke en indtægtsordre på beløb, der skal inddrives fra medlemsstaten vedrørende årsregnskaber fremlagt i 2020. Beløb, der ikke inddrives, anvendes til at fremskynde investeringer i tilknytning til covid-19-udbruddet, som er støtteberettigede i henhold til nærværende forordning og fondsspecifikke regler.

De beløb, der ikke inddrives, udlignes eller inddrives ved afslutningen.»

Artikel 3

Ændring af forordning (EU) nr. 508/2014

I forordning (EU) nr. 508/2014 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 35 foretages følgende ændringer:

- a) Overskriften affattes således:

»Gensidige fonde for folkesundhedskriser, ugunstige vejrforhold og miljøhændelser.»

b) Stk. 1 affattes således:

»1. EHFF kan bidrage til gensidige fonde for at betale økonomisk godtgørelse til fiskere for økonomiske tab forårsaget af folkesundhedskriser, ugunstige vejrforhold eller af miljøhændelser eller af redningsomkostninger for fiskere eller fiskerfartøjer i tilfælde af en ulykke til havs i forbindelse med deres fiskeriaktiviteter.«

c) Stk. 5 og 6 affattes således:

»5. Medlemsstaterne definerer reglerne for oprettelse og forvaltning af de gensidige fonde, navnlig med hensyn til udbetaling af godtgørelse og fiskeres berettigelse til sådan godtgørelse i tilfælde af folkesundhedskriser, ugunstige vejrforhold, miljøhændelser eller ulykker til havs som omhandlet i stk. 1 samt med hensyn til administration af disse regler og overvågning af, hvorvidt de overholdes. Medlemsstaterne sikrer, at fondsordningerne indeholder regler om sanktioner i tilfælde af forsømmelighed fra fiskerens side.

6. Folkesundhedskriser, ugunstige vejrforhold, miljøhændelser eller ulykker til havs som omhandlet i stk. 1 skal være sådanne, der formelt anerkendes af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat som havende fundet sted.«

d) Stk. 8 affattes således:

»8. Der ydes kun bidrag som omhandlet i stk. 1 for at dække tab forårsaget af folkesundhedskriser, ugunstige vejrforhold, miljøhændelser eller ulykker til havs, som beløber sig til mere end 30 % af den pågældende virksomheds årlige omsætning, og som er beregnet på grundlag af den pågældende virksomheds gennemsnitlige årlige omsætning i de foregående tre kalenderår.«

2) I artikel 57, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»e) folkesundhedskriser.«

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 2020.

På Europa-Parlamentets vegne

D. M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

G. GRLIĆ RADMAN

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2020/461
af 30. marts 2020

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 med henblik på at yde finansiel bistand til medlemsstater og til lande, der forhandler om tiltrædelse af Unionen, som er alvorligt berørt af en større folkesundhedskrise

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 175, stk. 3, og artikel 212, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (»fonden«) blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 ⁽²⁾. Fonden blev oprettet for at yde finansiel bistand til medlemsstater efter større katastrofer som et konkret tegn på europæisk solidaritet i tilfælde af kriser.
- (2) I tilfælde af større folkesundhedskriser bør Unionen vise solidaritet med medlemsstaterne og den berørte befolkning ved at yde finansiel bistand til at bistå den pågældende befolkning, at bidrage til en hurtig tilbagevenden til normale levevilkår i de berørte regioner og til at dæmme op for spredningen af infektionssygdomme.
- (3) Unionen bør i tilfælde af større folkesundhedskriser også udvise solidaritet med de lande, der forhandler om tiltrædelse af Unionen.
- (4) Der kan opstå en større krisesituation som følge af folkesundhedskriser, navnlig en officielt erklæret viruspandemi. Fonden gør det muligt for Unionen at bidrage til at mobilisere nødhjælp for at opfylde befolkningens umiddelbare behov og at bidrage til at genoprette den beskadigede nøgleinfrastruktur på kort sigt, således at den økonomiske aktivitet kan genoptages i de katastroferamte regioner. Nævnte fond er dog i øjeblikket begrænset til naturkatastrofer, der forårsager fysiske skader, og omfatter ikke større katastrofer som følge af biologiske farer. Der bør fastsættes bestemmelser, der gør det muligt for Unionen at gribe ind i tilfælde af større folkesundhedskriser.
- (5) Målet med den foranstaltning, der skal iværksættes, er at supplere de berørte landes indsats i tilfælde, hvor virkningerne af en krisesituation er så alvorlige, at de pågældende lande ikke formår at imødegå situationen udelukkende med deres egne midler. Dette mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningens omfang og virkninger, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (»TEU«). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (6) I overensstemmelse med nærhedsprincippet bør foranstaltninger i henhold til denne forordning være begrænset til større folkesundhedskriser. Disse kriser bør defineres ud fra de offentlige udgifter, der er nødvendige for at afhjælpe dem.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.3.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.3.2020.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3).

- (7) EU-bidrag bør være et supplement til de berørte landes egen indsats og anvendes til at dække en del af det offentlige udgifter til at håndtere de vigtigste nødhjælpstiltag som følge af nødsituationen.
- (8) I overensstemmelse med nærhedsprincippet bør EU-bidrag kun blive tildelt efter ansøgning fra den berørte stat. Kommissionen bør sikre, at staternes anmodninger behandles retfærdigt.
- (9) Kommissionen bør være i stand til at træffe en hurtig afgørelse om at afsætte specifikke finansielle midler og om at frigøre dem så hurtigt som muligt. De nuværende bestemmelser om forskudsbetalinger bør derfor styrkes ved at hæve beløbene.
- (10) På grund af sagens hastende karakter bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (11) I betragtning af covid-19-udbruddet og det hastende behov for at imødegå den heraf følgende sundhedskrise bør der gøres undtagelse fra den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
- (12) Forordning (EF) nr. 2012/2002 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 2012/2002 ændres således:

- 1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Efter anmodning fra en medlemsstat eller et land, med hvilket der føres forhandlinger om tiltrædelse af Unionen, i det følgende benævnt »støtteberettiget stat«, kan der frigøres midler fra fonden, når der opstår alvorlige følgevirkninger for borgernes livsvilkår, menneskers sundhed, det naturlige miljø eller økonomien i en eller flere regioner i denne støtteberettigede stat som følge af:

- a) en større eller en regional naturkatastrofe, der har fundet sted på samme støtteberettigede stats område, eller på en støtteberettiget nabostats område, eller
- b) en større folkesundhedskrise, der har fundet sted på samme støtteberettigede stats område.

Direkte skader, som er den direkte følge af en naturkatastrofe, betragtes som en del af de skader, der er forårsaget af denne naturkatastrofe.

2. I denne forordning forstås ved en »større naturkatastrofe« en naturkatastrofe, som i en støtteberettiget stat medfører direkte skade, der vurderes til enten mere end 3 000 000 000 EUR i 2011-priser eller til mere end 0,6 % af statens BNI.

2a. I denne forordning forstås ved en »større folkesundhedskrise« enhver livstruende eller på anden vis alvorlig fare for sundheden af biologisk oprindelse i en støtteberettiget stat, der alvorligt påvirker menneskers sundhed, og som kræver øjeblikkelig handling for at dæmme op for yderligere spredning, og som påfører den støtteberettigede stat en offentlig finansiel byrde til beredskabsforanstaltninger, der vurderes til mere end 1 500 000 000 EUR i 2011-priser eller til mere end 0,3 % af dens BNI.

3. I denne forordning forstås ved en »regional naturkatastrofe« en naturkatastrofe, som i en region på NUTS 2-niveau i en støtteberettiget stat medfører direkte skade, der overstiger 1,5 % af regionens bruttonationalprodukt (BNP).

Når den berørte region, hvor en naturkatastrofe har fundet sted, er en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, forstås som en undtagelse fra første afsnit ved »regional naturkatastrofe« enhver naturkatastrofe, som medfører direkte skade, der overstiger 1 % af BNP i den pågældende region.

Når naturkatastrofen vedrører flere regioner på NUTS 2-niveau, anvendes tærskelværdien på det gennemsnitlige BNP i disse regioner, som vægtes efter andelen i den samlede skade i hver region.

4. Der kan også frigøres midler fra fonden til naturkatastrofer i en støtteberettiget stat, der også er en større naturkatastrofe i en støtteberettiget nabostat.

5. Ved anvendelsen af denne artikel anvendes der harmoniserede statistiske data fra Eurostat.«

2) Artikel 3, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Støtten har form af et finansielt bidrag fra fonden. En støtteberettiget stat kan kun modtage et enkelt finansielt bidrag i forbindelse med en og samme støtteberettigede katastrofe eller krise.

2. Fondens formål er at supplere de berørte staters egen indsats og dække en del af deres offentlige udgifter for at hjælpe den støtteberettigede stat med, alt efter den støtteberettigede katastrofes eller krisens art, at gennemføre følgende påtrængende nødhjælps- og genopretningstiltag:

- a) udbedring af infrastruktur og faciliteter på energi-, vandforsynings-, spildevands-, telekommunikations-, transport-, sundheds- og undervisningsområdet
- b) midlertidig indkvartering og nødhjælp for at opfylde befolkningens behov
- c) sikring af forebyggende infrastrukturer og foranstaltninger til beskyttelse af kulturarven
- d) rensning af katastroferamte områder, herunder naturområder, når det er hensigtsmæssigt i overensstemmelse med økosystembaserede tilgange, samt omgående udbedring af berørte naturområder for at undgå umiddelbare virkninger af jorderosion
- e) foranstaltninger, der har til formål hurtigt at yde bistand, herunder lægehjælp, til den befolkning, der er berørt af en større folkesundhedskrise, og beskytte befolkningen mod risikoen for at blive berørt, herunder forebyggelse og overvågning af eller kontrol med spredning af sygdomme, bekæmpelse af alvorlige risici for folkesundheden eller afbødning af deres indvirkning på folkesundheden.

Med henblik på første afsnit, litra a), forstås ved »udbedring« genopretning af infrastruktur og faciliteter til deres tilstand før naturkatastrofen indtraf. Er det ikke juridisk muligt eller økonomisk berettiget at genoprette tilstanden fra før naturkatastrofen indtraf, eller beslutter modtagerstaten at flytte eller forbedre funktionen af den berørte infrastruktur eller de berørte faciliteter for at forbedre kapaciteten til at modstå fremtidige naturkatastrofer, kan fonden kun bidrage til genopretningsomkostningerne op til de anslåede udgifter til at genetablere den tidligere situation.

Omkostninger, der overstiger det i andet afsnit nævnte omkostningsniveau, finansieres af modtagerstaten med dens egne midler eller, hvor det er muligt, med andre EU-midler.

Med henblik på første afsnit, litra b), forstås ved »midlertidig indkvartering« indkvartering, der varer, indtil den berørte befolkning er i stand til at vende tilbage til deres oprindelige hjem, efter at dette er udbedret eller genopbygget.«

3) Artikel 4a, stk. 2, affattes således:

»2. Forskuddet må ikke overstige 25 % af det forventede finansielle bidrag og må under ingen omstændigheder overstige 100 000 000 EUR. Når det endelige finansielle bidrag er fastlagt, tager Kommissionen hensyn til forskuddet, inden restbeløbet af det finansielle bidrag udbetales. Kommissionen inddriver uretmæssigt udbetalte forskud.«

4) Artikel 8, stk. 3, affattes således:

»3. Senest seks måneder efter udløbet af den frist på 18 måneder, der er omhandlet i stk. 1, forelægger modtagerstaten en rapport om gennemførelsen af det finansielle bidrag fra fonden vedlagt en begrundelse for udgifterne, hvori eventuelle andre finansieringskilder i forbindelse med de omhandlede tiltag anføres, herunder forsikringsgodtgørelse og erstatning fra tredjepart.

Gennemførelsesrapporten skal, afhængigt af den støtteberettigede katastrofes eller krises art, indeholde:

- a) en nærmere omtale af de forebyggende foranstaltninger, som modtagerstaten har truffet eller foreslået for at begrænse fremtidige skader og så vidt muligt undgå en gentagelse af lignende naturkatastrofer eller folkesundhedskriser, herunder anvendelse af europæiske struktur- og investeringsfonde til dette formål
- b) status for gennemførelsen af relevant EU-lovgivning om forebyggelse og forvaltning af katastroferisici
- c) de erfaringer, der er gjort efter katastrofen eller krisen, og de foranstaltninger, der er truffet eller foreslået for at sikre miljøbeskyttelse og modstandsdygtighed i relation til klimaændringer, naturkatastrofer og folkesundhedskriser, og
- d) alle andre nyttige oplysninger om tiltag til forebyggelse og afbødning, der er truffet i relation til naturkatastrofens eller folkesundhedskrisens art.

Gennemførelsesrapporten ledsages af en udtalelse fra et uafhængigt revisionsorgan udarbejdet i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder, der fastslår, om begrundelsen for udgifterne giver et retvisende billede, og om det finansielle bidrag fra fonden er lovligt og formelt rigtigt og i overensstemmelse med artikel 59, stk. 5, og artikel 60, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Ved afslutning af proceduren omhandlet i første afsnit afslutter Kommissionen fondens støtte.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30.marts 2020.

På Europa-Parlamentets vegne
D.M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
G. GRLIĆ RADMAN
Formand

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2020/462

af 20. februar 2020

om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i det associeringsudvalg, der er oprettet ved Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side om udveksling af oplysninger med henblik på at vurdere virkningen af aftalen i form af brevveksling om ændring af aftalen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 3, første afsnit, og stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side ⁽¹⁾ (»associeringsaftalen«) blev indgået af Unionen ved Rådets og Kommissionens afgørelse 2000/204/EF, EKSF ⁽²⁾ og trådte i kraft den 1. marts 2000.
- (2) Ved afgørelse (EU) 2019/217 ⁽³⁾ godkendte Rådet indgåelsen af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om ændring af protokol nr. 1 og nr. 4 i associeringsaftalen ⁽⁴⁾ (»ændringsaftalen«) med henblik på at udvide de toldpræferencer, som er fastsat i associeringsaftalen, til produkter med oprindelse i Vestsahara.
- (3) I overensstemmelse med associeringsaftalens artikel 81 er der oprettet et associeringsudvalg, der har til opgave at forvalte aftalen. I henhold til associeringsaftalens artikel 83 har associeringsudvalget beføjelse til at træffe afgørelser vedrørende associeringsaftalens forvaltning og på de områder, på hvilke Rådet har uddelegeret sine beføjelser.
- (4) Associeringsudvalget skal senest to måneder efter ændringsaftalens ikrafttræden vedtage en afgørelse om reglerne for evalueringen af virkningen af ændringsaftalen, navnlig for den bæredygtige udvikling, navnlig hvad angår fordelene for de berørte befolkninger og udnyttelsen af naturressourcerne i Vestsahara.
- (5) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i associeringsrådet, bør fastlægges, da den påtænkte afgørelse er bindende for Unionen.

⁽¹⁾ EFT L 70 af 18.3.2000, s. 2.

⁽²⁾ Rådets og Kommissionens afgørelse 2000/204/EF, EKSF af 26. januar 2000 om indgåelse af Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side (EFT L 70 af 18.3.2000, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (EU) 2019/217 af 28. januar 2019 om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om ændring af protokol nr. 1 og protokol nr. 4 i Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side (EUT L 34 af 6.2.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT L 34 af 6.2.2019, s. 4.

- (6) For at sikre, at der holdes øje med ændringsaftalens virkning på de berørte befolkninger og udnyttelsen af naturressourcerne i de berørte områder, fastsættes der i ændringsaftalen udtrykkeligt en passende ramme og procedure, der giver parterne mulighed for på grundlag af regelmæssig udveksling af oplysninger at vurdere virkningerne af denne i løbet af dens gennemførelse. Unionen og Kongeriget Marokko er blevet enige om gensidigt at udveksle oplysninger mindst én gang om året inden for rammerne af associeringsudvalget. De nærmere bestemmelser for denne evaluering bør derfor fastsættes med henblik på associeringsudvalgets vedtagelse heraf.
- (7) Formålet med udvekslingen af oplysninger svarer til formålet i den rapport, der er udarbejdet af Kommissionens tjenestegrene sammen med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil den 11. juni 2018 om fordelene for Vestsaharas befolkning og om høringen af denne befolkning om udvidelsen af toldpræferencerne til produkter med oprindelse i Vestsahara.
- (8) Med hensyn til virkningen på områdets økonomi vedrører de foreliggende oplysninger indtil videre hovedsageligt landbrug og fiskeri, men præferencerne vedrører alle produkter; de oplysninger, der skal udveksles, kan derfor udvikle sig i takt med aktiviteternes udvikling i Vestsahara. Udvekslingen af oplysninger omhandler desuden ikke udelukkende økonomiske aspekter (overskud i snæver forstand), men skal også muliggøre en bredere evaluering, der omfatter aspekter såsom bæredygtig udvikling og virkningen på udnyttelsen af naturressourcerne.
- (9) Kongeriget Marokko er ligeledes indforstået med separat at oprette et system til indsamling af statistiske oplysninger om eksport til Unionen af produkter med oprindelse i Vestsahara, som månedsbasis vil blive stillet til rådighed for Kommissionen og for medlemsstaternes toldmyndigheder.
- (10) Kongeriget Marokko kan anmode Unionen om oplysninger om produktion af og handel med specifikke varekategorier, der er af interesse for Kongeriget Marokko, på baggrund af allerede eksisterende informations-systemer —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i associeringsudvalget EU-Kongeriget Marokko, der er oprettet i medfør af artikel 81 i Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side, baseres på associeringsudvalgets udkast til afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2020.

På Rådets vegne
B. DIVJAK
Formand

UDKAST TIL
AFGØRELSE nr. .../...
TRUFFET AF ASSOCIERINGSUDVALGET EU-KONGERIGET MAROKKO
af ...

om udveksling af oplysninger mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko med henblik på at vurdere virkningen af aftalen i form af brevveksling om ændring af protokol nr. 1 og nr. 4 til Euro-Middelhavsaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side

ASSOCIERINGSUDVALGET EU-KONGERIGET MAROKKO HAR —

under henvisning til Euro-Middelhavsaf-talen af 26. februar 1996 om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side, særlig artikel 83,

under henvisning til aftalen i form af brevveksling af 25. oktober 2018 mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om ændring af protokol nr. 1 og nr. 4 i Euro-Middelhavsaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om ændring af protokol nr. 1 og nr. 4 i Euro-Middelhavsaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side ("aftalen i form af brevveksling") trådte i kraft den 19. juli 2019.
- (2) Denne aftale i form af brevveksling er indgået uden at berøre Den Europæiske Unions og Kongeriget Marokkos respektive holdninger til Vestsaharas status.
- (3) Ved denne aftale i form af brevveksling drager produkterne med oprindelse i Vestsahara, som er underlagt toldmyndighederne i Marokkos kontrol, fordel af de samme handelspræferencer, som Den Europæiske Union har indrømmet produkter, der er omfattet af Euro-Middelhavsaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side ("associeringsaf-talen").
- (4) I partnerskabets ånd og så parterne kan vurdere virkningen af aftalen i form af brevveksling, især på den bæredygtige udvikling, navnlig hvad angår fordelene for de berørte befolkninger og udnyttelsen af de pågældende områders naturressourcer, er Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko blevet enige om mindst én gang om året at udveksle oplysninger inden for rammerne af associeringsudvalget.
- (5) De nærmere regler for denne evaluering vedtages af associeringsudvalget —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. I partnerskabets ånd, og for at parterne kan vurdere virkningen af aftalen i form af brevveksling under dens anvendelse med henblik på bæredygtig udvikling, er Den Europæiske Union og Marokko blevet enige om gensidigt at udveksle oplysninger hvert år inden for rammerne af associeringsudvalget.

2. Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko udveksler relevante oplysninger for de vigtigste økonomiske berørte sektorer samt statistiske, økonomiske, sociale og miljømæssige oplysninger, navnlig om fordelene ved aftalen i form af brevveksling for de berørte befolkninger og udnyttelsen af de pågældende områders naturressourcer. En liste med de relevante oplysninger findes i bilaget til nærværende afgørelse.

Denne udveksling sker på baggrund af en skriftlig meddelelse, der på forhånd er fremsendt senest ved udgangen af marts hvert år; denne meddelelse kan efterfølges af uddybende oplysninger og supplerende spørgsmål, som vedrører de emner, der er omhandlet i nærværende afgørelse. Svarene skal foreligge senest ved udgangen af juni hvert år.

3. Det er ligeledes aftalt mellem parterne i partnerskabets ånd, og så parterne kan vurdere virkningen af aftalen i form af brevveksling, at Kongeriget Marokko kan anmode Den Europæiske Union om oplysninger om produktion af og handel med specifikke varekategorier, der er af særlig interesse for Kongeriget Marokko, på baggrund af allerede eksisterende informationssystemer.

Med henblik herpå sender Kongeriget Marokko sin skriftlige anmodning til Den Europæiske Union senest ved udgangen af marts hvert år; denne meddelelse kan efterfølges af uddybende oplysninger og supplerende spørgsmål. Svarene skal foreligge senest ved udgangen af juni hvert år.

4. Parterne noterer sig disse udvekslinger inden for rammerne af associeringsudvalget én gang hvert år.
5. Protokollen med associeringsudvalgets konklusioner skal vedtages af parterne senest måneden efter mødet.

Artikel 2

Bilaget udgør en integrerende del af denne afgørelse.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i ..., den ... 2020

På Associeringsudvalget EU- Kongeriget Marokkos vegne

BILAG

OPLYSNINGER, DER ER RELEVANTE I FORBINDELSE MED UDVEKSLING AF OPLYSNINGER I HENHOLD TIL AFTALEN I FORM AF BREVVEKSLING

De oplysninger, der udveksles, skal gøre det muligt at ajourføre den rapport af 11. juni 2018 ⁽¹⁾, som Kommissionens tjenestegrene har udarbejdet i samarbejde med Tjenesten for EU's optræden udadtil. Udvekslingen af oplysninger skal således omfatte detaljerede oplysninger, der gør det muligt at vurdere virkningen af aftalen i form af brevveksling under gennemførelsen, herunder generelle oplysninger om områderne og de berørte befolkninger. Disse oplysninger tjener udelukkende evalueringsformål og til at foretage ajourføringer af nævnte rapport fra Kommissionens tjenestegrene og Tjenesten for EU's optræden udadtil. De relevante oplysninger er f.eks. følgende:

1. Oplysninger fra Kongeriget Marokko:

a) Generelle oplysninger:

* Socioøkonomiske og miljømæssige statistikker.

b) Oplysninger om de vigtigste økonomiske eksportsektorer:

* produktion pr. varetype

* udnyttet areal og høstet mængde

* eksport til Den Europæiske Union angivet i mængde og værdi

* økonomiske aktiviteter hos de lokale aktører, der er knyttet til sektorer, som er omfattet af aftalen i form af brevveksling og skabte arbejdspladser

* bæredygtig forvaltning af ressourcer

* produktionsvirksomheder.

2. Oplysninger fra EU:

Oplysninger om handel med varer, der eksporteres til Kongeriget Marokko, efter toldposition og angivet i mængde og værdi samt, for så vidt som disse oplysninger er til rådighed, om produktionen af specifikke varer.

3. Andre relevante oplysninger:

Det fremgår af brevvekslingen mellem Europa-Kommissionen og Kongeriget Marokkos mission ved Den Europæiske Union den 6. december 2018, at Kongeriget Marokko etablerer et system til indsamling af oplysninger vedrørende den eksport, der er omhandlet i associeringsaftalen som ændret i henhold til brevvekslingen, og systematisk og regelmæssigt og på månedlig basis stiller præcise oplysninger til rådighed, der gør det muligt for Den Europæiske Union at få gennemsigtige og troværdige oplysninger om oprindelsen af denne eksport til Unionen pr. region ⁽²⁾. Europa-Kommissionen har direkte adgang til disse oplysninger, som den deler med toldmyndighederne i Den Europæiske Unions medlemsstater.

Kongeriget Marokko råder for sit vedkommende over gennemsigtige og troværdige statistiske oplysninger om Den Europæiske Unions eksport til Kongeriget Marokko.

⁽¹⁾ "Rapport om fordelene for Vestsaharas befolkning og om høringen af befolkningen om udvidelsen af toldpræferencerne for produkter med oprindelse i Vestsahara" af 11. juni 2018 (SWD (2018) 346 final).

⁽²⁾ NB: Dette system har været i brug siden 1. oktober 2019.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA